

कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्

विनायाधिकारिकम्—प्रथममधिकरणम्

[प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः]

ॐ नमः शुक्रवृहस्पतिभ्याम् ।

पृथिव्या लाभे पालने च यावन्त्यर्थशास्त्राणि पूर्वाचार्यः प्रस्थापितानि प्रायश-
स्तानि संहृत्यैकमिदमर्थशास्त्रं कृतम् । १ ।

तस्यायं प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः । २ ।

विद्यासमुद्देशः, वृद्धसंयोगः, इन्द्रियजयः, अमात्योत्पत्तिः, मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः,
उपधाभिः शौचाशौचज्ञानममात्यानाम्, गूढपुरुषोत्पत्तिः, गूढपुरुषप्रणिधिः, स्वविषये
कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम्, परविषये कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः, मन्त्राधिकारः, दूतप्रणिधिः,
राजपुत्ररक्षणम्, अपरुद्धवृत्तम्, अपरुद्धे वृत्तिः, राजप्रणिधिः, निशान्तप्रणिधिः,
आत्मरक्षितकम्—इति. विनायाधिकारिकं प्रथममधिकरणम् । ३ ।

जनपदनिवेशः, भूमिच्छिद्रापिधानम्, दुर्गविधानम्, दुर्गनिवेशः, संनिधात्-
निचयकर्म, समाहर्तृसमुदयप्रस्थापनम्, अक्षपटले गाणनिव्याधिकारः, समुदयस्य
युक्तापहृतस्य प्रत्यानयनम्, उपयुक्तपरीक्षा, शासनाधिकारः, कोशप्रवेश्यरत्नपरीक्षा,
आकरकमन्तिप्रवर्तनम्, अक्षशालायां सुवर्णाध्यक्षः, विशिखायां सौर्वणिकप्रचारः,
कोष्ठागाराध्यक्षः, पण्डाध्यक्षः, कुप्याध्यक्षः, आयुधागाराध्यक्षः, तुलामानपौत्रवम्,
देशकालमानम्, शुल्काध्यक्षः, सूत्राध्यक्षः, सीताध्यक्षः, सुराध्यक्षः, सूनाध्यक्षः,
गणिकाध्यक्षः, नावध्यक्षः, गोध्यक्षः, अश्वाध्यक्षः, हस्त्यध्यक्षः, रथाध्यक्षः, पत्त्यध्यक्षः,
सेनापतिप्रचारः, मुद्राध्यक्षः, विवीताध्यक्षः, समाहर्तृप्रचारः, गृहपतिकवैदेहकतापस-
व्यञ्जनाः प्रणिधयः, नागरिकप्रणिधिः—इत्यध्यक्षप्रचारो द्वितीयमधिकरणम् । ४ ।

व्यवहारस्थापना, विवादपदनिवन्धः, विवाहसंयुक्तम्, दायविभागः, वास्तुकम्,
समयस्यानपाकर्म, कृणादानम्, औपनिधिकम्, दासकर्मकरकल्पः, संभृतसमुत्थानम्,
विक्रीतक्रीतानुशयः, दत्तस्यानपाकर्म, अस्वामिविक्रयः, स्वस्वामिसंवन्धः, साहसम्,
वाक्पारुष्यम्, दण्डपारुष्यम्, द्यूतसमाह्रयम्, प्रकीर्णकम्—इति धर्मस्थीयं तृतीयमधि-
करणम् । ५ ।

कारुकरक्षणम्, वैदेहकरक्षणम्, उपनिपातप्रतीकारः, गूढाजीविनां रक्षा, सिद्ध-
व्यञ्जनैर्मणिवप्रकाशनम्, शङ्खरूपकर्माभिग्रहः, आशुमृतकपरीक्षा, वाक्यकर्मानुयोगः,

सर्वाधिकरणरक्षणम्, एकाङ्गवधनिष्ठयः, शुद्धिचत्रश्च दण्डकल्पः, कन्याप्रकर्म, अतिचारदण्डः—इति कण्टकशोधनं चतुर्थमधिकरणम् । ६ ।

दाण्डकर्मिकम्, कोशाभिसंहरणम्, भूत्यभरणीयम्, अनुजीविवृत्तम्, समयाचारिकम्, राज्यप्रतिसंधानम्, एकेश्वर्यम्—इति योगवृत्तं पञ्चममधिकरणम् । ७ ।

प्रकृतिसंपदः, शमव्यायामिकम्—इति मण्डलयोनिः पष्ठमधिकरणम् । ८ ।

पाढ्गुण्यसमुद्देशः, क्षयस्थानवृद्धिनिश्चयः, संश्यवृत्तिः, समहीनज्यायसां गुणाभिनिवेशः, हीनसंधयः, विगृह्यासनम्, संधायासनम्, विगृह्य यानम्, संधाय यानम्, संभूय प्रयाणम्, यातव्यामित्रयोरभिग्रहचिन्ता, क्षयलोभविरागहेतवः प्रकृतीनाम्, सामवायिकविपरिमर्शः, संहितप्रयाणिकम्, परिपणितापरिपणितापसृताः संधयः, द्वैधीभाविकाः संधिविक्रमाः, यातव्यवृत्तिः, अनुग्राह्यमित्रविशेषाः, मित्रहिरण्यभूमिकर्मसंधयः, पार्जिग्राहचिन्ता, हीनशक्तिपूरणम्, वलवता विगृह्योपरोधहेतवः, दण्डोपनतवृत्तम्, दण्डोपनायिवृत्तम्, संधिकर्म, समाधिमोक्षः, मध्यमचरितम्, उदासीनचरितम्, मण्डलचरितम्—इति पाढ्गुण्यं सप्तममधिकरणम् । ९ ।

प्रकृतिव्यसनवर्गः, राजराज्ययोर्व्यसनचिन्ता, पुरुषव्यसनवर्गः, पीडनवर्गः, स्तम्भवर्गः, कोशसङ्घवर्गः, वलव्यसनवर्गः, मित्रव्यसनवर्गः—इति व्यसनाधिकारिकमष्टममधिकरणम् । १० ।

शक्तिदेशकालवलावलशानम्, यात्राकालाः, वलोपादानकालाः, संनाहगुणाः, प्रतिवलकर्म, पश्चात्कोपचिन्ता, वाह्याभ्यन्तरप्रकृतिकोपप्रतीकाराः, क्षयव्ययलाभविपरिमर्शः, वाह्याभ्यन्तराश्चापदः, दूष्यशत्रुसंयुक्ताः, अर्थानिर्थसंशययुक्ताः, तासामुपायविकल्पजाः सिद्धयः—इत्यभियास्यत्कर्म नवममधिकरणम् । ११ ।

स्कन्धावारनिवेशः, स्कन्धावारप्रयाणम्, वलव्यसनावस्कन्दकालरक्षणम्, कूटयुद्धविकल्पाः, स्वसैन्योत्साहनम्, स्ववलान्यवलव्यायोगः, युद्धभूमयः, पत्त्यश्वरथहस्तिकर्माणि, पक्षकक्षोरस्यानां वलाग्रतो व्यूहविभागः, सारफल्गुवलविभागः, पत्त्यश्वरथहस्तियुद्धानि, दण्डभोगमण्डलासंहतव्यूहव्यूहनम्, तस्य प्रतिव्यूहस्थापनम्—इति सांग्रामिकं दशममधिकरणम् । १२ ।

भेदोपादानानि, उपांशुदण्डः—इति संघवृत्तमेकादशमधिकरणम् । १३ ।

दूतकर्म, मन्त्रयुद्धम्, सेनामुख्यवधः, मण्डलप्रोत्साहनम्, शस्त्राग्निरसप्रणिधयः, वीवधासारप्रसारवधः, योगातिसन्धानम्, दण्डातिसन्धानम्, एकविजयः—इत्यावलीयसंद्वादशमधिकरणम् । १४ ।

उपजापः, योगवामनम्, अपसर्पप्रणिधिः, पर्युपासनकर्म, अवर्मदः, लब्धप्रशमनम्—इति दुर्गलम्भोपायस्त्रयोदशमधिकरणम् । १५ ।

परवलघातप्रयोगः,, प्रलभ्नम्, स्ववलोपधातप्रतीकारः-इत्यौपनिषदिकं चतुर्दशमधिकरणम् । १६ ।

तन्त्रयक्तयः—इति तन्त्रयवितः पञ्चदशामधिकरणम् । १७ ।

शास्त्रसमुद्देशः पञ्चदशाधिकरणानि साशीति प्रकरणशतं सपञ्चाशदध्यायशतं
षट् श्लोकसहस्राणीति । १८ ।

सुखग्रहणविज्ञेयं तत्त्वार्थपदनिश्चितम् ।

कौटिल्येन वृत्तं शास्त्रं विमुक्तग्रन्थविस्तरम् ॥१६॥

इति कौटिल्येऽर्थशास्त्रे विनयाधिकारिके प्रथमोऽधिकारणे प्रकरणाधिकारणसमुद्देशः प्रथमोऽव्यायः ॥

3

[प्रथमं प्रकरणम्—विद्यात्मदेशः, तत्र आन्वीक्षिकीस्थापना]

आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्चेति विद्याः । १ ।

त्रयी वात्ता दण्डनीतिश्चेति मानवाः । २ । त्रयीविशेषो ह्यान्वीक्षिकीति । ३ ।

वार्ता दण्डनीतिश्चेति वार्हस्पत्याः । ४ । संवरणमात्रं हि त्रयी लोकयात्राविद्
इति । ५ ।

दण्डनीतिरेका विद्येत्यौशनसाः ।६। तस्यां हि सर्वविद्यारम्भाः प्रतिवद्वा इति ।७।

चतस्र एव विद्या इति कौटिल्यः । ।

ताभिर्धर्मथौं यद् विद्यात्तद् विद्यानां विद्यात्वम् । ६ ।

सांख्यं ग्रेगो लोकायतं चेत्यान्वीक्षिकी । १० । धर्मधिर्माँ त्रय्यामर्थनिर्थाँ
वार्तायां नयापनयौ दण्डनीत्यां बलावले चैतासां हेतुभिरन्वीक्षमाणा लोकस्योपकरोति
व्यसनेऽभ्यदये च बद्धिमवस्थापयति प्रश्नावाक्यविद्यावैशारद्यं च करोति । ११ ।

प्रदीपः सर्वविद्यानामपायः सर्वकर्मणाम् ।

आथ्रयः सर्वधर्माणां शश्वदान्वीक्षिकी मता ॥ १२ ॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे विद्यासमुद्देशे आन्वीक्षिकीस्थापना द्वितीयोऽव्यायः ॥

۳۱

[~~प्रश्नं~~ प्रकरणम्—विद्यासमुद्देशः, तत्र त्रयोस्थापना]

सामर्ग्यजर्वेदास्त्रयस्त्रयी । १ । अथर्ववेदेतिहासवेदौ च वेदाः । २ ।

शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दोविचित्रिज्योतिषमिति चाङ्गानि । ३ ।

एष त्रयीधर्मश्चतुर्णा वर्णनामाश्रमाणां च स्वधर्मस्थापनादौपकारिकः । ४ ।

(स्वधर्मो ब्राह्मणस्याध्ययनमध्यापनं यजनं याजनं दानं प्रतिग्रहश्च । ५ ।)

क्षत्रियस्याध्ययनं यजनं दानं शस्त्राजीवो भूतरक्षणं च ।६ ।
 वैश्यस्याध्ययनं यजनं दानं कृषिपाशुपाल्ये वणिज्या च ।७ ।
 शूद्रस्य द्विजातिशुश्रूपा वार्ता कार्हकुशीलवकर्म च ।८ ।
 गृहस्थस्य स्वधर्माजीवस्तृल्यैरसमानपिभिर्वाह्यमृतगमित्वं देवपित्रतिथिपूजा
 भूत्येषु त्यागः शेषभोजनं च ।९ ।
 ब्रह्मचारिणः स्वाध्यायोऽनिकार्याभिषेकौ भैक्षव्रतित्वमाचार्ये प्राणान्तिकी वृत्ति-
 स्तदभावे गुह्युत्रे सब्रह्मचारिणि वा ।१० ।
 वानप्रस्थस्य ब्रह्मचर्यं भूमौ शया जटाजिनधारणमग्निहोत्राभिषेकौ देवतापित्र-
 तिथिपूजा वन्यश्चाहारः ।११ ।
 सर्वेषामहसा सत्यं शौचमनसूयानृशंस्यं क्षमा च ।१२ ।
 सर्वधर्मः स्वर्गायानन्त्याय च ।१४ । तस्यातिक्रमे लोकः संकरादुच्छिद्येत ।१५ ।
 तस्मात्स्वधर्मं भूतानां राजा न व्यभिचारयेत् ।
स्वधर्मं संदधानो हि प्रेत्य चेह च नन्दति ॥ १६ ॥
व्यवस्थितार्थमर्यादः कृतवर्णश्रिमस्थितिः ।
त्रयाभिरक्षितो लोकः प्रसीदति न सीदति ॥ १७ ॥
इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽनिकरणे विद्यासमृद्देशे त्रयीस्थापना तृतीयोऽध्यायः ॥

४

प्रथमं प्रकरणम्—विद्यासमृद्देशः, तत्र वार्तास्थापना दण्डनीतिस्थापना च]
 कृषिपाशुपाल्ये वणिज्या च वार्ता, धान्यपशुहिरण्यकुप्यविष्टप्रदानादौष-
 कारिकी ।१। तया स्वपक्षं परपक्षं च वशीकरोति कोशदण्डाभ्याम् ।२।
 (आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तानां योगक्षेमसाधनो दण्डः,) तस्य नीतिर्दण्डनीतिः,
 अलब्धलाभार्था लब्धपरिरक्षणी रक्षितविवर्धनी वृद्धस्य तीर्थे प्रतिपादनी च ।३।
 तस्यामायत्ता लोकयात्रा ।४।
 'तस्माल्लोकयात्रार्थी नित्यमुद्यतदण्डः स्यात् ।५। न ह्येवंविधं वशोपनयनमस्ति
 भूतानां यथा दण्डः ।' इत्याचार्याः ।६।
 नेति कौटिल्यः ।७। तीक्ष्णदण्डो हि भूतानामुद्देजनीयो भवति ।८। मृदुदण्डः
 परिमूयते ।९। यथार्हदण्डः पूज्यते ।१०।
 सुविजातप्रणीतो हि दण्डः प्रजा धर्मर्थकामैर्योजयति ।११। दुष्प्रणीतः काम-

क्रोधाभ्यामवज्ञानाद्वा वानप्रस्थपरिव्राजकानपि कोपयति, किमज्जु पुनर्गृहस्थान् ॥२॥
अप्रणीतस्तु मात्स्यन्यायमुद्भावयति ॥३॥ वलीयानवलं हि ग्रसते दण्डधराभावे ॥४॥
स तेन गुप्तः प्रभवतीति ॥५॥

चतुर्वर्णथ्रिमो लोको राजा दण्डेन पालितः ।
स्वधर्मकर्माभिरतो वर्तते स्वेषु वर्तमानान् ॥६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे विद्यासमुद्देशे वार्तास्थापना दण्डनीतिस्थापना च चतुर्थांश्चायः ॥
विद्यासमुद्देशः समाप्तः ॥

[द्वितीयं प्रकरणम्—वृद्धसंयोगः]

तस्मादण्डमूलास्तिस्रो विद्याः ॥१॥ विनयमूलो दण्डः प्राणभृतां योगक्षेमावहः ॥२॥
कृतकः स्वाभाविकश्च विनयः ॥३॥ किया हि द्रव्यं विनयति नाद्रव्यम् ॥४॥
शुश्रूपाश्रवणग्रहणधारणविज्ञानोहापोहतत्त्वाभिनिविष्टवुद्धि विद्या विनयति नेतरम् ॥५॥
विद्यानां तु यथास्वमाचार्यप्रामाण्याद्विनयो नियमश्च ॥६॥
वृत्तचौलकर्मा लिपि संख्यानं चोपयुज्जीत ॥७॥ वृत्तोपनयनस्त्रयीमान्वीक्षकीं
च शिष्टेभ्यो वार्तामध्यक्षेभ्यो दण्डनीति वक्तृप्रयोक्तृभ्यः ॥८॥
व्रह्मचर्यं चा पोडशाद्वर्पति ॥९॥ अतो गोदानं दारकर्म चास्य ॥१०॥
नित्यश्च विद्यावृद्धसंयोगो विनयवृद्धयर्थम्, तन्मूलत्वाद्विनयस्य ॥११॥
पूर्वमहर्भगं हस्त्यश्वरथप्रहरणविद्यासु विनयं गच्छेत् ॥१२॥ पश्चिममितिहास-
श्रवणे ॥१३॥ (पुराणमितिवृत्तमाख्यायिकोदाहरणं धर्मशास्त्रमर्थशास्त्रं चेतीतिहासः) ॥१४॥
शेषमहोरात्रभोगमपूर्वग्रहणं गृहीतपरिचयं च कुर्यात्, अगृहीतानामाभीक्ष्यश्रवणं च ॥१५॥
श्रुताद्धि प्रज्ञोपजायते प्रज्ञाया योगो योगादात्मवत्तेति विद्यानां सामर्थ्यम् ॥१६॥

विद्याविनीतो राजा हि प्रजानां विनये रतः ।

अनन्यां पृथिवीं भुज्जक्ते सर्वभूतहिते रतः ॥१७॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे वृद्धसंयोगः पञ्चमोऽश्चायः ॥

६

[तृतीयं प्रकरणम्—इन्द्रियजयः, तत्र अरिष्ठवर्गत्यागः]

2006. विद्याविनयहेतुरिन्द्रियजयः कामक्रोधलोभमानमदहृष्टत्यागात्कार्यः ॥१॥ कर्ण-
त्वगक्षिजिह्वाघ्राणेन्द्रियाणां शब्दस्पर्शरूपरसगन्धेष्वविप्रतिपत्तिरिन्द्रियजयः, शास्त्रानु-
ष्ठानं वा ॥२॥ कृत्स्नं हि शास्त्रमिदमिन्द्रियजयः ॥३॥

तद्विरुद्धवृत्तिरवश्येन्द्रियश्चातुरन्तोऽपि राजा सद्यो विनश्यति ।४। यथा दाण्डक्यो नाम भोजः कामाद्वाहृणकन्यामभिमन्यमानः सवन्धुराष्ट्रो विनाश, करालश्च वैदेहः ।५। कोपाञ्जनमेजयो व्राहणेषु विक्रान्तः, तालजञ्जश्च भृगुषु ।६। लोभादैलश्चातुर्वर्णमत्याहारयमाणः, सौवीरश्चाजविन्दुः ।७। मानाद्रावणः परदारानप्रयच्छन्, दुर्योधनो राज्यादंशं च ।८। मदाद्भूमोद्भवो भूतावमानी, हैहयश्चार्जुनः ।९। हर्षपद्मातापिरगस्त्यमत्यासादयन्, वृज्जिसंघश्च द्वैपायनमिति ।१०।

एते चान्ये च वहवः शत्रुपद्वर्गमाथिताः ।

सवन्धुराष्ट्रो राजानो विनेशुरजितेन्द्रियाः ॥११॥

शत्रुपद्वर्गमुत्तरूज्य जामदग्न्यो जितेन्द्रियाः ।

अन्वरीषश्च नाभागो वुभुजाते चिरं महीम् ॥१२॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे इन्द्रियजये अरिपद्वर्गत्यागः पष्ठोऽध्यायः ॥

७

[तृतीयं प्रकरणम्—इन्द्रियजयः; तत्र राज्ञिवृत्तम्]

तस्मादरिपद्वर्गत्यागेनेन्द्रियजयं कुर्वीत, वृद्धसंयोगेन प्रज्ञाम्, चारेण चक्षुः, उत्थानेन योगक्षेमसाधनम्, कार्यानुशासनेन स्वधर्मस्थापनम्, विनयं विद्योपदेशेन, लोकप्रियत्वमर्थसंयोगेन, हितेन वृत्तिम् ।१।

एवं वशेन्द्रियः परस्त्रीद्रव्यहिंसाश्च वर्जयेत्, स्वप्नं लौल्यमनृतमुद्धतवेषत्वमनर्थसंयोगमधर्मसंयुक्तमनर्थसंयुक्तं च व्यवहारम् ।२।

धर्मर्थाविरोधेन कामं सेवेत, न निःसुखः स्यात् ।३। समं वा त्रिवर्गमन्योन्यानुवद्धम् ।४। एको ह्यत्यासेवितो धर्मर्थकामानामात्मानमितरौ च पीडयति ।५।

अर्थ एव प्रधान इति कौटिल्यः ।६। अर्थमूलो हि धर्मकामाविति ।७।

मर्यादां स्थापयेदाचार्यानिमात्यान्वा, य एनमपायस्थानेभ्यो वारयेयुः, छायानालिङ्गाप्रतोदेन वा रहसि प्रगाद्यन्तमभितुदेयुः ।८।

सहायसाध्यं राजत्वं चक्रमेकं न वर्तते ।

कुर्वीत सचिवांस्तस्मात्तेषां च शृणुयान्मतम् ॥९॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे इन्द्रियजये राज्ञिवृत्तं सप्तमोऽध्यायः ॥ इन्द्रियजयः समाप्तः ॥

८

[चतुर्थं प्रकरणम्—ग्रनात्योत्पत्तिः]

'सहाध्यायिनोऽमात्यान्कुर्वीत' दृष्टशौचसामर्थ्यत्वात्, इति भारद्वाजः ।१।
'ते ह्यस्य विश्वास्या भवन्ति' इति ।२।

नेति विशालाक्षः ।३। 'सहक्रीडितत्वात् परिभवन्त्येनम् ।४। ये ह्यस्य गुह्य-
सधर्माणस्तानमात्यान्कुर्वीति, समानशीलव्यसनत्वात् ।५। ते ह्यस्य मर्मज्ञभयान्तोपरा-
ध्यन्ति' इति ।६।

'साधारण एष दोषः' इति पाराशराः ।७। 'तेषामपि मर्मज्ञभयात्कृताकृता-
न्यनुवर्तते ।८।

यावद्भूयो गुह्यमाचष्टे जनेभ्यः पुरुषाधिपः ।
अवशः कर्मणा तेन वश्यो भवति तावताम् ॥८॥

'य एनमापत्सु प्राणावाधयुक्तास्वनुगृह्णीयुस्तानमात्यान्कुर्वीति, दृष्टानुरागत्वात्'
इति ।१०।

नेति पिशुनः ।११। 'भक्तिरेषा न बुद्धिगुणः ।१२। संख्यातार्थेषु कर्मसु नियुक्ता
ये यथादिष्टमर्थं सविशेषं वा 'कुर्युस्तानमात्यान्कुर्वीति, दृष्टगुणत्वात्' इति ।१३।
नेति कौणपदन्तः ।१४। 'अन्यैरमात्यगुणैरयुक्ता ह्येते ।१५। पितृपैतामहान-
मात्यान्कुर्वीति, दृष्टावदानत्वात् ।१६। ते ह्येनमपचरन्तमपि न त्यजन्ति, सगन्ध-
त्वात् ।१७। अमानुवेष्वपि चैतद् दृश्यते ।१८। गावो ह्यसगन्धं गोगणमतिक्रम्य सगन्धे-
वेवावतिष्ठन्ते' इति ।१९।

नेति वातव्याधिः ।२०। 'ते ह्यस्य सर्वमवगृह्य स्वामिवत्प्रचरन्ति ।२१।
तस्मान्नीतिविदो नवानमात्यान्कुर्वीति ।२२। नवास्तु यमस्थाने दण्डधरं मन्यमाना
नापराध्यन्ति' इति ।२३।

नेति वाहुदन्तीपुत्रः ।२४। 'शास्त्रविददृष्टकर्मा कर्मसु विषादं गच्छेत् ।२५।
तस्मादभिजनप्रज्ञाशौचशौर्यनुरागयुक्तानमात्यान्कुर्वीति, गुणप्राधान्यात्' इति ।२६।
सर्वमुपपन्नमिति कौटिल्यः ।२७। कार्यसामर्थ्याद्वि पुरुषसामर्थ्यं कल्प्यते ।२८।
सामर्थ्यतश्च—

विभज्यामात्यविभवं देशकालौ च कर्म च ।

अमात्याः सर्वं एवैते कार्याः स्युन् तु मन्त्रिणः ॥२६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे अमात्योत्पत्तिः अप्टमोऽन्यायः ॥

✓[पञ्चमं प्रकरणम्—मन्त्रपुरोहितोत्पत्तिः]

जानपदोऽभिजातः स्ववग्रहः कृतशिल्पश्चक्षुष्मान्प्राज्ञो धारयिष्णुर्दक्षो वार्मी
प्रगल्भः प्रतिपत्तिमानुत्साहप्रभावयुक्तः क्लेशसहः शूचिमंत्रो दृढभक्तिः शीलवलारोग्य-

सत्त्वयुक्तः स्तम्भचापलहीनः संप्रियो वैराणामकर्त्त्यमात्यसंपत् ।१। अतः पादार्घ-
गुणहीनौ मध्यमावरौ ।२।

तेषां जनपदमभिजनमवग्रहं चाप्ततः परीक्षेत, समानविद्येभ्यः शिल्पं शास्त्र-
चक्षुष्मत्तां च, कर्मारम्भेषु प्रज्ञां धारयिष्णुतां दाक्ष्यं च, कथायोगेषु वाग्मित्वं प्रागत्म्यं
प्रतिभानवत्त्वं च, आपद्युत्साहप्रभावौ वलेशसहत्वं च, संव्यवहाराच्छौचं मैत्रतां
दृढभवित्वं च, संवासिभ्यः शीलवलारोग्यसत्त्वयोगमस्तम्भमचापलं च, प्रत्यक्षतः
संप्रियत्वमवैरत्वं च ।३।

(प्रत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राजवृत्तिः) ।४। स्वयंदृष्टं प्रत्यक्षम् ।५। परोपदिष्टं
परोक्षम् ।६। कर्मसु कृतेनाकृतावेक्षणमनुमेयम् ।७। यौगपद्यात्तु कर्मणामनेकत्वा-
दनेकस्थत्वाच्च देशकालात्ययो मा भूदिति परोक्षममात्यैः कारयेत् ।८। इत्यमात्यकर्म ।

पुरोहितमुदितोदितकुलशीलं साङ्गे वेदे दैवे निमित्ते दण्डनीत्यां वाभिविनीतमा-
पदां दैवमानुषीणामथर्वभिरूपायैश्च प्रतिकर्तरं कुर्वते ।९। तमाचार्यं शिष्यः पितरं
पुत्रो भूत्यः स्वामिनमिव चानुवर्तते ।१०।

ब्राह्मणेनैधितं क्षत्रं मन्त्रिमन्त्राभिमन्त्रितम् ।

जनन्यजितमत्यन्तं शास्त्रानुगमशस्त्रितम् ॥११॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः नवमोऽध्यायः ॥

१०

[षष्ठं प्रकरणम्—उपधाभिः शौचाशौचज्ञानममात्यानाम्]

मन्त्रिपुरोहितसखः सामान्येष्वधिकरणेषु स्थापयित्वामात्यानुपधाभिः शोधयेत् ।१।

पुरोहितमयाज्ययाजनाध्यापने नियुक्तममृष्यमाणं राजावक्षिपेत् ।२। स सत्त्विभिः
शपथपूर्वमेकैकममात्यमुपजापयेत्—‘अधार्मिकोऽयं राजा, साधु धार्मिकमन्यमस्य
तत्कुलीनमपरुद्धं कुल्यमेकप्रग्रहं सामन्तमाटविकमौपपादिकं वा प्रतिपादयामः,
सर्वेषामेतद्रोचते, कथं वा तव’ इति ।३। प्रत्याख्याने शुचिः । इति धर्मोपद्धा ।४।

सेनापतिरस्तप्रग्रहेणावक्षिप्तः सत्त्विभिरेकैकममात्यमुपजापयेत् लोभनीयेनार्थेन
राजविनाशाय, ‘सर्वेषामेतद्रोचते, कथं वा तव’ इति ।५। प्रत्याख्याने शुचिः । इत्य-
धोपद्धा ।६।

परिक्राजिका लब्धविश्वासान्तःपुरे कृतसत्कारा महामात्रमेकैकमुपजपेत्—‘राज-
महिषी त्वां कामयते कृतसमागमोपाया, महानर्थश्च ते भविष्यति’ इति ।७।
प्रत्याख्याने शुचिः । इति कामोपद्धा ।८।

प्रह्वणनिमित्तमेकैकमात्यः सर्वानिमात्यानावाहयेत् ।९। तेनोद्वेगेन राजा तानव-

रुद्ध्यात् । १०। कापटिकश्चात्र पूर्वावरुद्धस्तेषामर्थमानावक्षिप्तमेकं कममात्यमुपजपेत्
—‘असत्प्रवृत्तोऽयं राजा, साधु एनं हृत्वान्यं प्रतिपादयामः, सर्वेषामेतद्रोचते, कथं वा
तव’ इति । ११। प्रत्याख्याने शुचिः । इति भयोपधा । १२।

तत्र धर्मोपधाशुद्धान् धर्मस्थीयकण्टकशोधनेषु कर्मसु स्थापयेत्, ग्रथोपधा-
शुद्धान् समाहर्तृसंनिधातृनिचयकर्मसु, कामोपधाशुद्धान् वाह्याभ्यन्तरविहाररक्षासु,
भयोपधाशुद्धान् आसन्नकार्येषु राज्ञः । १३। सर्वोपधाशुद्धान् मन्त्रिणः कुर्यात् । १४।
सर्वत्राशुचीन् खनिद्रव्यहस्तिवनकर्मन्तेषूपयोजयेत् । १५।

त्रिवर्गभयसंशुद्धानमात्यान्त्वेषु कर्मसु ।
अधिकुर्याद्यथाशौचमित्याचार्या व्यवस्थिताः ॥ १६॥
न त्वेव कुर्यादात्मानं देवीं ब्रा लक्ष्यमीश्वरः ।
शौचहेतोरमात्यानामेतत्कौटिल्यदर्शनम् ॥ १७॥
न दूषणमदुष्टस्य विषेणवाम्भसश्चरेत् ।
कदाचिद्द्वि प्रदुष्टस्य नाधिगम्येत भेषजम् ॥ १८॥
कृता च कलुषा वुद्धरूपधाभिश्चतुर्विधा ।
नागत्वान्तं निवर्तते स्थिता सत्त्ववतां धृतौ ॥ १९॥
तस्माद्वाह्यमधिष्ठानं कृत्वा कार्यं चतुर्विधे ।
शौचाशौचममात्यानां राजा मार्गेत सत्त्विभिः ॥ २०॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे उपधाभिः शौचाशौचज्ञानममात्यानाम् दशमोऽध्यायः ॥

११

[सप्तमं प्रकरणम्—गूढपुरुषोत्पत्तिः, तत्र संस्थोत्पत्तिः]

उपधाभिः शुद्धामात्यवर्गो गूढपुरुषानुत्पादयेत् कापटिकोदास्थितगृहपतिकवंदेहक-
तापसव्यञ्जनान् सत्त्वितीक्षणं रसदभिकुकीश्च । १।

परममन्त्रः प्रगल्भश्छात्रः कापटिकः । २। तर्मर्थमनाभ्यां प्रोत्साह्य मन्त्री
ब्रूयात्—‘राजानं मां च प्रमाणं कृत्वा यस्य यदकुशलं पश्यसि तत्तदानीमेव प्रत्यादिश’
इति । ३।

प्रव्रज्याप्रत्यवसितः प्रज्ञाशौचयुक्त उदास्थितः । ४। स वार्त्किर्मप्रदिष्टायां
भूमौ प्रभूतहिरण्णान्तेवासी कर्म कारयेत् । ५। कर्मफलाच्च सर्वप्रव्रजितानां ग्रासा-
च्छादनावस्थान् प्रतिविदध्यात् । ६। वृत्तिकामांश्चोपजपेत्—‘एतेनैव वेषेण
राजार्थश्चरितव्यो भक्तवेतनकाले चोपस्थातव्यम्’ इति । ७। सर्वप्रव्रजिताश्च स्वं स्वं
वर्गमेवमुपजपेयुः । ८।

कर्षको वृत्तिक्षीणः प्रज्ञाशौचयुक्तो गृहपतिकव्यञ्जनः ।६। स कृपिकमंप्रदि-
ष्टायां भूमौ—इति समानं पूर्वेण ।१०।

वाणिजको वृत्तिक्षीणः प्रज्ञाशौचयुक्तो वैदेहकव्यञ्जनः ।११। स वणिकमं-
प्रदिष्टायां भूमौ—इति समानं पूर्वेण ।१२।

मुण्डो जटिलो वा वृत्तिकामस्तापसव्यञ्जनः ।१३। स नगराभ्याशे प्रभूत-
मुण्डजटिलान्तेवासी शाकं यवमुण्डित वा मासद्विमासान्तरं प्रकाशमङ्गलीयात्, गृद्धिमिष्ट-
माहारम् ।१४। वैदेहकान्तेवासिनश्चैनं समिद्धयोगैरचयेयुः ।१५। शिष्याश्चास्या-
वेदयेयुः—‘असौ सिद्धः सामेधिकः’ इति ।१६। समेधाशास्त्रिभिश्चाभिगतानामङ्ग-
विद्या शिष्यसंज्ञाभिश्च कर्माण्यभिजनेऽवसितान्यादिशेत्—अल्पलाभम् अग्निदाहं
चोरभयं दूष्यवधं तुष्टिदानं विदेशप्रवृत्तिज्ञानम्, ‘इदमद्य श्वो वा भविष्यति, इदं
वा राजा करिष्यति’ इति ।१७। तदस्य गृद्धाः सत्त्विणश्च संपादयेयुः ।१८।
सत्त्वप्रज्ञावाक्यशक्तिसपन्नानां राजभाग्यमनुव्याहरेत्, मन्त्रिसंयोगं च ब्रूयात् ।१९।
मन्त्री चैपां वृत्तिकर्मभ्यां वियतेत ।२०।

ये च कारणादभिकुद्वास्तानर्थमानाभ्यां शमयेत्, अकारणकुद्वास्तूष्णीदण्डेन,
राजद्विष्टकारिणश्च ।२१।

पूजिताश्चार्थमानाभ्यां राजा राजोपजीविनाम् ।

जानीयुः शौचमित्येताः पञ्च संस्थाः प्रकीर्तिताः ॥२२॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे गृद्धपुरुषोत्पत्ती संस्थोत्पत्तिः एकादशोऽव्यायः ॥

१२

[सप्तमं प्रकरणम्—गृद्धपुरुषोत्पत्तिः, तत्र संचारोत्पत्तिः]

[अष्टमं प्रकरणम्—गृद्धपुरुषप्रणिधिः]

ये चाप्यसंवन्धिनोऽवश्यभर्तव्यास्ते लक्षणमङ्गविद्यां जम्भकविद्यां मायागतमा-
श्रमधर्मं निमित्तमन्तर्चक्रमित्यधीयानाः सत्त्विणः, संसर्गविद्यां वा ।१।

ये जनपदे शूगस्त्यक्तात्मानो हस्तिनं व्यालं वा द्रव्यहेतोः प्रतियोधयेयुस्ते
तीक्ष्णाः ।२।

ये वन्धुपु निःस्नेहाः कूरा अलसाञ्च ते रसदाः ।३।

परिव्राजिका वृत्तिकामा दरिद्रा विधवा प्रगल्भा ब्राह्मण्यन्तःपुरे कृतसत्कारा
महामात्रकुलान्यभिगच्छेत् ।४। एतया मुण्डा वृपल्यो व्याख्याताः ।५। इति संचाराः ।

[इति सप्तमं प्रकरणं समाप्तम्]

प्रतीक्षा
नाम
छत्तीस गढ़

११२१२५

विनयाधिकारिकम्

??

तान् राजा स्वविषये मन्त्रिपुरोहितसेनापतियवराजदीवारिकान्तर्वशिकप्रदास्त्-
समाहतं संनिधात् प्रदेष्टुनायकपौरव्यावहारिककामान्तिकमन्त्रिपरिषदध्यक्षदण्डदुर्गन्तिपा-
लाटविकेषु श्रद्धेयदेशवेषशिल्पभाषाभिजनापदेशान् भक्तिः सामव्यंयोगाच्चाप-
संपर्येत् ।६।

तेषां वाह्यं चारं छत्रभृज्ञारव्यजनपादुकासनयानवाहनोपग्राहिणस्तीक्ष्णा विद्युः ।७।
तं सत्विणः संस्थास्वर्पयेयुः ।८।

सूदारालिकस्नापकसंवाहकास्तरककल्पकप्रसाधकोदकपरिचारका रसदाः कुञ्ज-
वामनकिरातमुकवधिरजडान्वच्छानो नटनर्तकगायनवादकवाजीवनकुशीलवाः स्त्रिय-
श्चाभ्यन्तरं चारं विद्युः ।९। तं भिक्षुक्यः संस्थास्वर्पयेयुः ।१०।

संस्थानामन्तेवासिनः संज्ञालिपिभिश्चारसंचारं कुर्युः ।११। न चान्योन्यं
संस्थास्ते वा विद्युः ।१२।

भिक्षुकीप्रतिषेधे द्वाः स्थपरंपरा मातापितृव्यञ्जनाः शिल्पकारिकाः कुशीलवा-
दास्यो वा गीतपाठ्यवाद्यभाष्टगूढलेख्यसंज्ञाभिर्वा चारं निर्हरेयुः ।१३। दीर्घरोगो-
न्मादाग्निरसविसर्गेण वा गूढनिर्गमनम् ।१४।

त्रयाणामेकवाक्ये संप्रत्ययः ।१५। तेषामभीक्षणविनिपाते तूष्णीदण्डः प्रतिषेवः ।१६।
कण्टकशोधनोक्ताश्चापसर्पाः परेषु कृतवेतना वसेयुरसंपातिनश्चारार्थम् ।१७।
त उभयवेतनाः ।१८।

गृहीतपुत्रदारांश्च कुर्यादुभयवेतनान् ।
तांश्चारिप्रहितान्विद्यात्तेषां शौचं च तद्विधैः ॥१६॥
एवं शत्रौ च मित्रे च मध्यमे चावपेच्चरान् ।
उदासीने च तेषां च तीर्थेष्वप्टादशस्वपि ॥२०॥
अन्तर्गृहचरास्तेषां कुञ्जवामनपण्डकाः ।
शिल्पवत्यः स्त्रियो मूकाश्चित्राश्च म्लेच्छजातयः ॥२१॥
दुर्गेषु वणिजः संस्था दुर्गन्ते सिद्धतापसाः ।
कर्पकोदास्थिता राष्ट्रे राष्ट्रान्ते व्रजवासिनः ॥२२॥
वने वनचराः कार्याः श्रमणाटविकादयः ।
परप्रवृत्तिज्ञानार्थाः शीघ्राश्चारपरंपराः ॥२३॥
परस्य चैते वोद्धव्यास्तादृशैरेव तादृशाः ।
चारसंचारिणः संस्था गृदाश्चागृदुसंज्ञिताः ॥२४॥
अकृत्यान्कृत्यपक्षीयैर्दर्शितान्कायहेतुभिः ।
परापरसंज्ञानार्थं मुख्यानन्तेषु वासयत् ॥२५॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे गृदपुरुषोत्पत्ती संचारोत्पत्तिः, गृदपुरुषप्रणिधिः द्वादशोद्यायः ॥

[नवमं प्रकरणम्—स्वविषये कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम्]

कृतमहामात्रापसर्पः पौरजानपदानपसर्पयेत् ।१।
 सत्त्विणो द्वन्द्विनस्तीर्थसभापूगजनसमवायेषु विवादं कुर्यात् ।२। 'सर्वगुणसंपन्न-
 इचायं राजा श्रूयते, न चास्य कश्चिदगुणो दृश्यते यः पौरजानपदान् दण्डकराम्यां
 'पीडयति' इति ।३। तत्र येऽनुप्रशंसेयुस्तानितरस्तं च प्रतिपेधयेत् ।४। 'मात्स्य-
 न्यायाभिभूताः प्रजा मनु वैवस्वतं राजानं चक्रिरे ।५। धान्यपद्भागं पण्डदशभागं
 हिरण्यं चास्य भागधेयं प्रकल्पयामासुः ।६। तेन भूता राजानः प्रजानां योगक्षेमा-
 वहाः ।७। तेषां किल्विषमदण्डकरा हरन्त्ययोगक्षेमावहाश्च प्रजानाम् ।८। तस्मा-
 दुञ्छपद्भागमारण्यका अपि निर्वपन्ति—“तस्यैतद्वागधेयं योऽस्मानोपयति”
 इति ।९। इन्द्र्यमस्थानमेतद्राजानः प्रथक्षहेडप्रसादाः ।१०। तानवमन्यमानान् दैवो-
 ऽपि दण्डः स्पृशति ।११। तस्माद्राजानो नावमन्तव्याः ।१२। इत्येवं क्षुद्रकान् प्रति-
 पेधयेत् ।१३। किंवदन्तीं च विद्युः ।१४।

ये चास्य धान्यपशुहिरण्यान्याजीवन्ति, तैरुपकुर्वन्ति व्यसनेऽभ्युदये वा, कुपितं
 वन्धुं राष्ट्रं वा व्यावर्तयन्ति, अमित्रमाटविकं वा प्रतिपेधयन्ति, तेषां मुण्डजटिलव्यञ्ज-
 नास्तुष्टातुष्टत्वं विद्युः ।१५। तुष्टान् भूयोऽर्थमानाम्यां पूजयेत् ।१६।

अतुष्टास्तुष्टिहेतोस्त्यागेन साम्ना च प्रसादयेत् ।१७। परस्पराद्वा भेदयेदेनान्,
 सामन्ताटविकतक्लीनापरुद्देभ्यश्च ।१८। तथाप्यतुष्टयतो दण्डकरसाधनाधिकारेण
 जनपदविद्वेषं ग्राहयेत् ।१९। विद्विष्टानुपांशुदण्डेन जनपदकोपेन वा साधयेत् ।२०।
 गुप्तपुत्रदारानाकरकमन्तेषु वा वासयेत् परेषामास्पदभयात् ।२१।

कुद्धलुब्धभीतमानिनस्तु परेषां कृत्याः ।२२। तेषां कार्त्तान्तिकनैमित्तिकमौहृत्तिक-
 व्यञ्जनाः परस्पराभिसंवन्धममित्राटविकसंवन्धं वा विद्युः ।२३। तुष्टानर्थमानाम्यां
 पूजयेत् ।२४। अतुष्टान् सामदानभेददण्डः साधयेत् ।२५।

एवं स्वविषये कृत्यानकृत्यांश्च विचक्षणः ।

परेषापात्संरक्षेत्प्रधानान् क्षुद्रकानपि ॥२६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे स्वविषये कृत्याकृत्यपक्षरक्षणं व्रयोदशोऽध्यायः ॥

१४

[दशमं प्रकरणम्—परविषये कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः]

कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः स्वविषये व्याख्यातः, परविषये वाच्यः ।१।

संश्रुत्यार्थान् विप्रलब्धः, तुल्यकारिणोः शिल्पे वोपकारे विमानितः, वल्लभा-

वरुद्धः, समादूय पराजितः, प्रवासोपतप्तः, कृत्वा व्ययमलव्यकार्यः, स्वधर्माद्वायाद्वाद्वा-
परुद्धः, मानाधिकाराभ्यां भृष्टः, कुल्यैरन्तर्हितः, प्रसभाभिमृष्टस्त्रीकः, काराभिन्यस्तः,
परोक्तदण्डितः, मिथ्याचारवारितः, सर्वस्वमाहारितः, वन्धनपरिविलप्तः, प्रवासित-
वन्धुः—इति कुद्धवर्गः ।२।

स्वयमुपहतः, विप्रकृतः, पापकर्माभिख्यातः, तुल्यदोपदण्डेनोद्विग्नः, पर्यात्तभूमिः,
दण्डेनोपनतः, सर्वाधिकरणस्थः सहसोपचितार्थः, तत्कुलीनोपाशंसुः, प्रद्विष्टो राजा,
राजद्वेषी च—इति भीतवर्गः ।३।

परिक्षीणः, अन्यात्तस्वः, कदर्यः, व्यसनी, अत्याहितव्यवहारश्च—इति लुब्धवर्गः ।४।

आत्मसंभावितः, मानकामः, शत्रुपूजामर्पितः, नीचैरुपहितः, तीक्ष्णः, साहसिकः,
भोगेनासंतुष्टः—इति मानिवर्गः ।५।

तेषां मुण्डजटिलव्यञ्जनर्यो यद्भूक्तिः कृत्यपक्षीयस्तं तेनोपजापयेत् ।६।

‘यथा मदान्धो हस्ती मत्तेनाधिष्ठितो यद्यदासादयति तत्सर्वं प्रमृद्धताति, एव-
मयमशास्त्रचक्षुरन्धो राजा पौरजानपदव्यायाभ्युत्थितः, शक्यमस्य प्रतिहस्तिप्रोत्साहने-
नापकर्तुम्, अमर्षः क्रियताम्’ इति कुद्धवर्गमुपजापयेत् ।७।

‘यथा लीनः सर्पो यस्माद्द्वयं पश्यति तत्र विपमुत्सृजति, एवमयं राजा जात-
दोपाशङ्कस्त्वयि पुरा कोधविषमुत्सृजति, अन्यत्र गम्यताम्’ इति भीतवर्गमुपजापयेत् ।८।

‘यथा श्वगणिनां धेनुः श्वभ्यो दुह्यते न ब्राह्मणेभ्यः, एवमयं राजा सत्त्वप्रज्ञावाक्य-
शक्तिहीनेभ्यो दुह्यते नात्मगुणसंपन्नेभ्यः, असौ राजा पुरुषविशेषज्ञः, तत्र गम्यताम्’
इति लुब्धवर्गमुपजापयेत् ।९।

‘यथा चण्डालोदपानश्चण्डालानामेवोपभोग्यो नान्येषाम्, एवमयं राजा नीचो
नीचानामेवोपभोग्यो न त्वद्विधानामार्याणाम्, असौ राजा पुरुषविशेषज्ञः, तत्र गम्य-
ताम्’ इति मानिवर्गमुपजापयेत् ।१०।

तथेति प्रतिपन्नांस्तान् संहितान्यणकर्मणा ।

योजयेत यथाशक्ति सापसर्पन्यवकर्मसु ॥११॥

लभेत सामदानाभ्यां कृत्यांश्च परभूमिषु ।

अकृत्यान्भेददण्डाभ्यां परदोषांश्च दर्शयन् ॥१२॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽस्तिकरणे परविषये कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः चतुर्दशोऽध्यायः ॥

B. D. C. Part II (Major)
Cold course

१५

[एकादशं प्रकरणम्—मन्त्राधिकारः]

✓ C

कृतस्वपक्षपरपक्षोपग्रहः कार्यारम्भांश्चिन्तयेत् ।१।

मन्त्रपूर्वः सर्वारम्भाः ।२। तदुद्देशः संवृतः कथानामनिःश्रावी पक्षिभिरप्यना-

How many types of शजवृत्तिः (प्रभासु, पद्मासु, अनुभासु) ?

१४

कौटिलीयोर्थशास्त्रे

११५१३

लोक्यः स्यात् ।३। श्रूयते हि शुकसारिकाभिर्मन्त्रो भिन्नः, श्वभिरप्यन्यैश्च तिर्यग्योनि-
भिरिति ।४। तस्मान्मन्त्रोदेशमनायुक्तो नोपगच्छेत् ।५। उच्छिद्येत मन्त्रभेदी ।६।

मन्त्रभेदो हि दूतामात्यस्वामिनामिज्ञिताकाराभ्याम् ।७। इज्जितमन्यथावृत्तिः ।८।
आकृतिग्रहणमाकारः ।९। तस्य संवरणमायुक्तपुरुषपरक्षणमा कार्यकालादिति ।१०।
तेषां हि प्रमादमदमुत्प्रलापाः, कामादिरूपेकः, प्रच्छन्नोऽवमतो वा मन्त्रं भिनति ।११।
तस्माद्रक्षेत्रमन्त्रम् ।१२।

मन्त्रभेदो ह्ययोगधेमकारो राज्ञस्तदायुक्तपुरुषाणां च ।१३। तस्माद् गुह्यमेको
मन्त्रयेत् इति भारद्वाजः ।१४। 'मन्त्रिणामपि हि मन्त्रिणो भवन्ति' तेषामप्यन्ये ।१५।
सैषापा मन्त्रिपरंपरा मन्त्रं भिनति ।१६।

'तस्मान्नास्य परे विद्युः कर्म किञ्चिच्चिकीर्षितम् ।

आरब्धारस्तु जानीयुरारब्धं कृतमेव वा ॥१७॥'

'नैकस्य मन्त्रसिद्धिरस्ति' इति विशालाक्षः ।१८। ('प्रत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राज-
वृत्तिः) ।१९। अनुपलब्धस्य ज्ञानमुपलब्धस्य निश्चितवलाधानमर्थद्वैधस्य संशयच्छेदन-
मेकदेशदृष्टस्य शेषोपलब्धिरिति' मन्त्रिसाध्यमेतत् ।२०। तस्माद् वुद्धिवृद्धैः सार्व-
मध्यासीत मन्त्रम् ।२१।

'न किञ्चिदवमन्येत सर्वस्य शृणुयान्मतम् ।

वालस्याप्यर्थवद्वाक्यमुपयुज्जीत पण्डितः ॥२२॥'

'एतन्मन्त्रज्ञानम्, नैतन्मन्त्ररक्षणम्' इति पाराशराः ।२३। 'यदस्य कार्यमभिप्रेतं
तत्प्रतिरूपकं मन्त्रिणः पृच्छेत्—“कार्यमिदमेवमासीत्, एवं वा यदि भवेत्, तत्कथं
कर्तव्यम्” इति ।२४। ते यथा ब्रूयस्तत्कुर्यात् ।२५। एवं मन्त्रोपलब्धिः संवृतिश्च
भवति' इति ।२६। २००५

नेति पिशुनः ।२७। 'मन्त्रिणो हि व्यवहितमर्थं वृत्तमवृत्तं वा पृष्ठा अनादरेण
वृवन्ति प्रकाशयन्ति वा ।२८। स दोषः ।२९। तस्मात्कर्मसु ये येष्वभिप्रेतास्तः सह
मन्त्रयेत् ।३०। तैर्मन्त्रयमाणो हि मन्त्रसिद्धिर्गुप्तिं च लभते' इति ।३१।

नेति कौटिल्यः ।३२। अनवस्था ह्येषा ।३३। मन्त्रिभिस्त्रिभिरश्चतुर्भिर्वा सह
मन्त्रयेत् ।३४। मन्त्रयमाणो ह्येकेनार्थकृच्छ्रेष्ठु निश्चयं नाधिगच्छेत् ।३५। एकश्च मन्त्री
यथेष्टमनवग्रहश्चरति ।३६। द्वाभ्यां मन्त्रयमाणो द्वाभ्यां संहताभ्यामवगृह्यते, विगृही-
ताभ्यां विनाशयते ।३७। तत्त्विषु चतुर्षु वा कृच्छ्रेणोपपद्यते ।३८। महादोषमुपपत्रं तु
भवति ।३९। ततः परेषु कृच्छ्रेणार्थनिश्चयो गम्यते, मन्त्रो वा रक्ष्यते ।४०। देशकाल-
कार्यवशेन त्वेकेन सह द्वाभ्यामेको वा यथासामर्थ्ये मन्त्रयेत् ।४१।

* (कर्मणामारम्भोपायः पुरुषद्रव्यसंपद् देशकालविभागो विनिपातप्रतीकारः कार्य-
सिद्धिरिति पञ्चाङ्गो मन्त्रः) ।४२।

Name the five अङ्गः of मन्त्रिका. २००५

तानंककशः पूच्छेत् समस्तांश्च ।४३। हेतुभिश्चैपां मतिप्रविवेकान् विद्यात् ।४४।
(अवाप्तार्थः कालं नातिकामयेत् ।४५। न दीर्घकालं मन्त्रयेत्,) न तेषां पर्कीयैर्यं पामण-
कुर्यात् ।४६।

'मन्त्रिपरिषदं द्वादशमात्यान्कुर्वति' इति मानवाः ।४७। 'पोडश' इति वार्ह-
स्पत्याः ।४८। 'विशतिम्' इत्यौशनसाः ।४९। यथासामर्थ्यमिति कौमिल्यः ।५०।

ते ह्यस्य स्वपक्षं परपक्षं च चिन्तयेयुः ।५१। अकृतारम्भमारव्यान् ठानमनुष्ठित-
विशेषं नियोगसंपदं च कर्मणां कुर्युः ।५२।

आसन्नैः सह कार्याणि पश्येत् ।५३। अनासन्नैः सह पत्रसंप्रेषणेन मन्त्रयेत् ।५४।

इन्द्रस्य हि मन्त्रिपरिषदृषीणां सहस्रम् ।५५। स तच्चक्षुः ।५६। तस्मादिमं
द्वयक्षं सहस्राक्षमाहुः ।५७।

आत्ययिके कार्ये मन्त्रिणो मन्त्रिपरिषदं चाहूयन् ब्रूयात् ।५८। तत्र यद्भूयिष्ठा
ब्रूयुः कार्यसिद्धिकरं वा तत्कुर्यात् ।५९।

कुर्वतश्च—

नास्य गुह्यं परे विद्युश्चिद्रं विद्यात्परस्य च ।

गूहेत्कूर्म इवाङ्गानि यत्स्याद्विवृतमात्मनः ॥६०॥

यथा ह्यश्रोत्रियः श्राद्धं न सतां भोक्तुमर्हति ॥

एवमश्रुतशास्त्रार्थो न मन्त्रं श्रोतुंमर्हति ॥६१॥ २००४

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकारणे मन्त्राधिकारः पञ्चदशोऽव्यायः ॥

१६

* * * [द्वादशं प्रकरणम्—दूतप्रणिधिः] ✓

उद्वृतमन्त्रो दूतप्रणिधिः ।१।

अमात्यसंपदोपेतो निसृष्टार्थः ।२। पादगुणहीनः परिमितार्थः ।३। अर्धगुणहीनः
शासनहरः ।४।

मुप्रतिविहितयानवाहनपुरुषपरिवापः प्रतिष्ठेत् ।५। शासनमेवं वाच्यः परः—स
वक्ष्यत्येवम्, तस्येदं प्रतिवाक्यम्, एवमतिसंधातव्यम्, इत्यधीयानो गच्छेत् ।६। अटव्य-
न्तपालपुरराष्ट्रमुख्यैश्च प्रतिसंसर्गं गच्छेत् ।७। अनीकस्थानयुद्धप्रतिग्रहापसारभूमी-
रात्मनः परस्य चावेक्षेत ।८। दुर्गराष्ट्रप्रमाणं सारवृत्तिगुप्तिच्छिद्राणि चोपलभेत् ।९।

पराधिष्ठानमनुज्ञातः प्रविशेत् ।१०। शासनं च यथोक्तं ब्रूयात्, प्राणाबाधेऽपि
दृष्टे ।११।

? ६

परस्य वाचि वक्त्रे दृष्ट्यां च प्रसादं वाक्यपूजनमिष्टप्रिप्रश्नं गुणकथासङ्ग-
मासन्नमासनं सत्कारमिष्टेषु स्मरणं विश्वासगमनं च लक्षयेत्तुष्टस्य, विपरीतमतुष्टस्य
१३। तं ब्रूयात् - 'दूतमुखा हि राजानः, त्वं चान्ये च । १३। तस्मादुद्यतेष्वपि शस्त्रेषु
यथाक्तं वक्तारो दूताः । १४। तेषामन्तावसायिनोऽप्यवध्याः, किमङ्गु पुनर्ब्रह्मिणाः । १५।
परस्यैतद् वाक्यम् । १६। एष दूतधर्मः' इति । १७।

वसेदविसृष्टः पूजया नोत्सिक्तः । १८। परेषु वलित्वं न मन्येत । १९। वाक्य-
मनिष्टं सहेत । २०। स्त्रियः पानं च वर्जयेत् । २१। एकः शयीत । २२। सुप्तमत्त-
योर्हि भावजानं दृष्टम् । २३।

कृत्यपक्षोपजापमकृत्यपक्षे गूढप्रणिधानं रागापरागौ भर्तरि रन्ध्रं च प्रकृतीनां
तापसवैदेष्टकव्यञ्जनाभ्यामुपलभेत्, तयोरन्तेवासिभिश्चकित्सकपाषण्डव्यञ्जनोऽन्य-
वेतनैर्वा । २४। तेषामसंभाषायां याचकमत्तोन्मत्तसुप्तप्रलापैः पुण्यस्थानदेवगृहोच्च-
लेख्यसंज्ञाभिर्वा चारमुपलभेत् । २५। उपलब्धस्योपजापमुपेयात् । २६।

परेण चोक्तः स्वासां प्रकृतीनां प्रमाणं नाचक्षीत । २७। 'सर्वं वेद भवान्' इति
ब्रूयात्, कार्यसिद्धिकरं वा । २८।

कार्यस्यासिद्धावुपरुद्धमानस्तर्क्येत्—'कि भर्तुर्मु व्यसनमासनं पश्यन्, स्वं वा
व्यसनं प्रतिकर्तुकामः, पार्षिणग्राहमासारमन्तःकोपमाटविकं वा समुथापयितुकामः,
मित्रमाकर्नदं वा व्याधातयितुकामः, स्वं वा परतो विग्रहमन्तःकोपमाटविकं वा प्रतिकर्तु-
कामः, संसिद्धं वा मे भर्तुर्यात्राकालमभिहन्तुकामः, सस्यपण्यकुप्पसंग्रहं दुर्गकर्म वलसमु-
दानं वा कर्तुकामः, स्वसैन्यानां वा व्यायामस्य देशकालावाकाङ्क्षमाणः, परिभव-
प्रमादाभ्यां वा, संसर्गनिवन्धार्थी वा, मामुपरुणद्धि' इति । २६। ज्ञात्वा वसेदपसरेद्दो
। ३०। प्रयोजनमिष्टमवेक्षेत वा । ३१।

शासनमनिष्टमुक्त्वा वन्धवधभयादविसृष्टोऽप्यपगच्छेत्, अन्यथा नियम्येत । ३२।

प्रेषणं सन्धिपालत्वं प्रतापो मित्रसंग्रहः ।

उपजापः सुहृद्देदो गूढदण्डातिसारणम् । ३३।

वन्धुरत्लापहरणं चारज्ञानं पराक्रमः ।

समाधिमीक्षो दूतस्य कर्म योगस्य चाश्रयः । ३४।

स्वदूतैः कारयेदेतत्परदूतांश्च रक्षयेत् ।

प्रतिदूतापसर्भ्यां दृश्यादृश्यैश्च रक्षिभिः । ३५।

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे दूतप्रणिधिः पोडशोऽव्यायः ॥

१७

[त्रयोदशं प्रकरणम्—राजपुत्ररक्षणम्] ✓

१००६ रक्षितो राजा राज्यं रक्षत्यासन्नेभ्यः परेभ्यश्च, पूर्वं दारेभ्यः पुत्रेभ्यश्च ।?। दार-
रक्षणं निशान्तप्रणिधौ वक्ष्यामः ।२।

पुत्ररक्षणं तु ।३।

‘जन्मप्रभूति राजपुत्रान् रक्षेत् ।४। कर्कटकसधर्माणो हि जनकभक्ता राजपुत्राः
१५। तेषामजातस्नेहे पितर्युपांशुदण्डः श्रेयान्’ इति भारद्वाजः ।६।
‘नृशंसमदुष्टवधः क्षत्रबीजविनाशश्च’ इति विशालाक्षः ।७। ‘तस्मादेकस्थाना-
वरोधः श्रेयान्’ इति ।८।

‘अहिभयमेतद्’ इति पाराशाराः ।९। ‘कुमारो हि “विक्रमभयान्मां पितावरुणद्वि”
इति ज्ञात्वा तमेवाङ्गे कुर्यात् ।१०। तस्मादन्तपालदुर्गं वासः श्रेयान्’ इति ।११।

‘ओरभूं भयमेतद्’ इति पिशुनः ।१२। ‘प्रत्यापत्तेहि तदेव कारणं ज्ञात्वान्त-
पालसखः स्यात् ।१३। तस्मात्स्वविषयादपकृष्टे सामन्तदुर्गं वासः श्रेयान्’ इति ।१४।

‘वत्सस्थानमेतद्’ इति कौणपदन्तः ।१५। ‘वत्सेनेव हि धेनुं पितरमस्य सामन्तो
दुह्यात् ।१६। तस्मान्मातृवन्धुषु वासः श्रेयान्’ इति ।१७।

‘ध्वजस्थानमेतद्’ इति वातव्याधिः ।१८। ‘तेन हि ध्वजेनादितिकौशिकवदस्य
मातृबान्धवां भिक्षेरन् ।१९। तस्माद् ग्राम्यमुखेष्वेनमवसृजेत् ।२०। मुखोपरुद्धा हि
पुत्राः पितरं नाभिद्रुह्यन्ति’ इति ।२१।

जीवन्मरणमेतदिति कौटिल्यः ।२२। काष्ठमिव हि धुणजग्धं राजकुलमविनीत-
पुत्रमभियुक्तमात्रं भज्येत् ।२३। तस्मादृतुमत्यां महिष्याभृत्विजश्चरुमैन्द्रावार्हस्पत्यं
निर्वपेयुः ।२४। आपन्नसत्त्वायाः कौमारमृत्यो गर्भभर्मणि प्रसवे च वियतेत् ।२५।
प्रजातायाः पुत्रसंस्कारं पुरोहितः कुर्यात् ।२६। समर्थं तद्विदो विनयेयुः ।२७।

‘सत्त्विणामेकश्चैनं मृग्याद्यूतमद्यस्त्रीभिः प्रलोभयेत् “पितरि विक्रम्य राज्यं
गृहाण” इति ।२८। तमन्यः सत्त्री प्रतिषेधयेत्’ इत्याम्भीयाः ।२९।

महादोषमवुद्धोधनमिति कौटिल्यः ।३०। नवं हि द्रव्यं येन येनार्थं जातेनापदिष्यते.
तत्तदाचूपति ।३१। एवमयं नवबुद्धिर्द्यदुच्यते तत्तच्छास्त्रोपदेशमिवाभिजानाति ।३२।
तस्माद्वर्म्यमर्थं चास्योपदिशेन्नाधर्म्यमनर्थं च ।३३।

सत्त्विणस्त्वेनं ‘तव स्मः’ इति वदन्तः पालयेयुः ।३४। यौवनोत्सेकात्परस्त्रीषु
मनः कुर्वण्मार्याव्यञ्जनाभिः स्त्रीभिरमेघ्याभिः शून्यागारेषु ।रात्रावुद्देजयेयुः ।३५।
मद्यकामं योगपानेनोद्देजयेयुः ।३६। द्यूतकामं कापटिकस्त्रेजयेयुः ।३७। मृग्याकामं
प्रतिरोधकव्यञ्जनैस्त्रासयेयुः ।३८। पितरि विक्रमवुद्धि ‘तथा’ इत्यनुप्रविश्य भेदयेयुः

— 'अप्रार्थनीयो राजा, विष्णो धातः, संपत्ते न रक्षातः, संशोशः, प्रजाभिरेकलोष्टवधश्च' इति ।३६।

विरागं वेदयेयुः ।४०। प्रियमेकपुत्रं वधनीयात् ।४१। वहुपुत्रः प्रत्यन्तमन्य-
विषयं वा प्रेषयेद् यत्र गम्भः पण्यं डिम्बो वा न भवेत् ।४२। आत्मसंपत्तं सैनापत्ये
यौवराज्ये वा स्थापयेत् ।४३।

बुद्धिमानाहार्यवुद्धिर्दुर्वुद्धिरिति पुत्रविशेषाः ।४४। शिष्यमाणो धर्मार्थविपलभते
चानुतिष्ठति च बुद्धिमान् ।४५। उपलग्नगानो नानुतिष्ठत्याहार्यवुद्धिः ।४६। अपाय-
नित्यो धर्मार्थद्वेषी चेति दुर्वुद्धिः ।४७।

स यथोकपुत्रः पुत्रोत्पत्तावस्य प्रयत्नेत् ।४८। पुत्रिकापुत्रानुत्पादयेद्वा ।४९।

वृद्धस्तु व्याधितो वा राजा मातृवन्धुकुलयुणवत्सामन्तानामन्यतमेन क्षेत्रे वीज-
मुत्पादयेत् ।५०। न चैकपुत्रमविनीतं राज्ये स्थापयेत् ।५१।

वहुनामेकसंरोधः पिता पुत्रहितो भवेत् ।

अन्यत्रापद ऐश्वर्यं ज्येष्ठभागि तु पूज्यते ॥५२॥

कुलस्य वा भवेद्राज्यं कुलरांघो हि दुर्जयः ।

ग्राराजव्यरानाबाधः शश्वदावर्णति क्षितिग् ॥५३॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे राजपुत्ररक्षणं सत्तदशोऽध्यायः ॥

१८

[चतुर्दशं प्रकरणम्—अपरद्वृत्तम्; पञ्चदशं प्रकरणम्—अपरद्वे वृत्तिः]

विनीतो राजपुत्रः कृच्छ्रवृत्तिरसदृशो कर्मणि नियुक्तः पितरमनुवर्तते, अन्यत्र
प्राणावाधकप्रकृतिकोपकरणातकेभ्यः ।१।

पुण्ये कर्मणि नियुक्तः पुरुषगधिष्ठातारं याचेत् ।२। पुरुषाधिष्ठितश्च सविशेष-
मादेशमनुतिष्ठेत् ।३। अभिरूपं च कर्मफलमौपायनिकं च लाभं पितुरुपनाययेत् ।४।

तथाप्यतुष्यन्तमन्यस्मिन्पुत्रे दारेषु वा स्निह्यन्तमरण्यायापृच्छेत् ।५। वन्धवध-
भयाद्वा यः सामन्तो न्यायवृत्तिर्धार्मिकः सत्यवागविसंवादकः प्रतिग्रहीता मानयिता
चाभिपन्नानां तमाश्रयेत् ।६। तत्रस्थः कोशादण्डसंपत्तः प्रवीरपुरुषकन्यासंबन्ध-
मटवीसंबन्धं कृत्यपक्षोपग्रहं च कुर्यात् ।७।

एकचरः सुवर्णपाकमणिरागहेमरूप्यपण्याकरकर्मान्तानाजीवेत् ।८। पाषण्ड-
संघद्रव्यमश्रोत्रियोपभोग्यं वा देवद्रव्यमाद्यविधवाद्रव्यं वा गूढमनुप्रविश्य सार्थयान-
पाश्राणि च मदनरसयोगेनातिसंधायापहरेत् ।९। पारग्रामिकं वा योगमातिष्ठेत् ।१०।
मातुः परिजनोपग्रहेण वा चेष्टेत् ।११। कारुशलिप्कुशीलवच्चिकित्सकवाजीवन-

पापण्डच्छदभिर्वा नष्टरूपस्तद्वचञ्जनसखिष्ठद्रेषु प्रविश्य राज्ञः शस्त्ररसाभ्यां प्रहत्य
ब्रूयात् — 'अहमसौ कुमारः, सहभोग्यमिदं राज्यम्, एको नार्हति भोक्तुम्, ये कामयन्ते
मां भर्तुं तानहं द्विगुणेन भक्तवेतनेनोपस्थास्यामि' इति ।१२। इत्यपरुद्वृत्तम् ।

अपरुद्वं तु मुख्यपुत्रासर्पाः प्रतिपाद्यानयेयुः, माता वा प्रतिगृहीता ।१३।
त्यक्तं गूढपुरुषाः शस्त्ररसाभ्यां हन्युः ।१४। अत्यवतं तुल्यशीलाभिः रत्नाभिः पानेन
मृगयया वा प्रसञ्जयित्वा रात्रावुपगृह्यानयेयुः ।१५।

उपस्थितं च राज्येन मदूर्ध्वमिति सान्त्वयेत् ।

एकस्थमथ संरन्ध्यात् पुत्रवांस्तु प्रवासयेत् ॥१६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे अपरुद्वृत्तम् अपरुद्वं च वृत्तिः अष्टादशोऽव्यायः ।

१६

[पोडशं प्रकरणम् — राजप्रणिधिः] ✓

राजानमुत्थितमनूत्तिष्ठन्ते भूत्याः ।१। प्रमाद्यन्तमनुप्रमाद्यन्ति ।२। कर्माणि
चास्य भक्षयन्ति ।३। द्विपद्मिद्वचातिसंधीयते ।४। तस्मादुत्थानमात्मनः कुर्वीत ।५।

नालिकाभिरहरप्तधा रात्रिं च विभजेत्, छायाप्रमाणेन वा ।६। त्रिपौरुषी
पौरुषी चतुरद्दलुला नष्टच्छायो मध्याह्न इति चत्वारः पूर्वे दिवसस्याष्टभागाः ।७। तैः
पश्चिमा व्याख्याताः ।८।

तत्र पूर्वे दिवसस्याष्टभागे रक्षाविधानमायव्ययौ च शृणुयात् ।९। द्वितीये
पौरजानपदानां कार्याणि पश्येत् ।१०। तृतीये स्नानभोजनं सेवेत, स्वाध्यायं च
कुर्वीत ।११। चतुर्थे हिरण्यप्रतिग्रहमध्यक्षांश्च कुर्वीत ।१२। पञ्चमे मन्त्रिपरिषदा
पत्रसंप्रेषणेन मन्त्रयेत, चारगुह्यवोधनीयानि च वुद्येत ।१३। पठे स्वैरविहारं मन्त्रं
वा सेवेत ।१४। सप्तमे हस्त्यश्वरथायुधीयान् पश्येत् ।१५। अष्टमे सेनापतिसखो
विक्रमं चिन्तयेत् ।१६। प्रतिष्ठेऽहनि सन्ध्यामुपासीत ।१७।

प्रथमे रात्रिभागे गूढपुरुषान् पश्येत् ।१८। द्वितीये स्नानभोजनं कुर्वीत,
स्वाध्यायं च ।१९। तृतीये तर्यघोषेण संविष्टश्चतुर्थपञ्चमौ शयीत ।२०। पठे तृतीय-
घोषेण प्रतिबुद्धः शास्त्रमितिकर्तव्यतां च चिन्तयेत् ।२१। सप्तमे मन्त्रमध्यासीत,
गूढपुरुषांश्च प्रेषयेत् ।२२। अष्टमे ऋत्विगाचार्यपुरोहितस्वस्त्ययनानि प्रतिगृहीयात्,
चिकित्सकमाहानसिकमौर्हतिकांश्च पश्येत् ।२३। सवत्सां धेनुं वृषभं च प्रदक्षिणी-
कृत्योपस्थानं गच्छेत् ।२४।

आत्मवलानुकूल्येन वा निशाहर्भगान् प्रविभज्य कार्याणि सेवेत ।२५।

उपस्थानगतः कार्याधिनामद्वारासङ्घं कारयेत् ।२६। दुर्दशोः हि राजा कार्यकार्य-

विपर्यासमासन्नैः कार्यते ।२७। तेन प्रकृतिकौपमरिवशं वा गच्छेत् ।२८। तस्मादेव-
ताश्रमपाषण्डश्रोत्रियपशुपुण्यस्थानानां वालवृद्धव्याधितव्यसन्यनाथानां स्त्रीणां च
कृमेण कार्याणि पश्येत्, कार्यगौरवाद् आत्ययिकवशेन वा ।२९।

सर्वमात्ययिकं कार्यं शृणुयान्नातिपातयेत् ।

कृच्छ्रसाध्यमतिक्रान्तमसाध्यं वाऽपि जायते ॥३०॥

अग्न्यगारगतः कार्यं पश्येद्वैद्यतपस्विनाम् ।

पुरोहिताचार्यसखः प्रत्युत्थायाभिवाद्य च ॥३१॥

तपस्विनां तु कार्याणि त्रैविद्यैः सह कारयेत् ।

मायायोगविदां चेव न स्वयं कोपकारणात् ॥३२॥

राज्ञो हि व्रतमुत्थानं यज्ञः कार्यानुशासनम् ।

दक्षिणा वृत्तिसाम्यं तु दीक्षा तस्याभिवेचनम् ॥३३॥

प्रजासुखे मुखं राज्ञः प्रजानां च हिते हितम् ।

नोत्मप्रियं हितं राज्ञः प्रजानां तु प्रियं हितम् ॥३४॥

तस्मान्नित्योत्थितो राजा कुर्यादर्थानुशासनम् ।

अर्थस्य मूलमुत्थानमनर्थस्य विपर्ययः ॥३५॥

अनुत्थाने ध्रुवो नाशः प्राप्तस्यानागतस्य च ।

प्राप्यते फलमुत्थानाल्लभते चार्यसंपदम् ॥३६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे राजप्रणिधिः एकोनविशोऽध्यायः ॥

२०

[सप्तदशं प्रकरणम् — निशान्तप्रणिधिः]

वास्तुकप्रशस्ते देशे सप्राकारपरिखाद्वारमनेककक्ष्यापरिगतमन्तःपुरं कारयेत् ।१।

कोशगृहविधानेन मध्ये वासगृहम्, गूढभित्तिसंचारं मोहनगृहं तन्मध्ये वा
वासगृहम्, भूमिगृहं वासन्नचैत्यकाष्ठदेवतापिधानद्वारमनेकसुरङ्गासंचारं तस्योपरि
प्रासादं गूढभित्तिसोपानं सुषिरस्तम्भप्रवेशापसारं वा वासगृहं यन्त्रबद्धतलावपातं कार-
येत्, आपत्प्रतीकारार्थमाणदि वा ।२। अतोऽन्यथा वा विकल्पयेत्, सहाध्यायिभयात् ।३।

मानुपेणाग्निना त्रिरप्सव्यं परिगतमन्तःपुरमग्निरन्यो न दहति, न चात्रान्योऽ-
ग्निर्जर्वलति, वैद्युतेन भस्मना मृत्संयुक्तेन करकवारिणावलिप्तं च ।४।

जीवन्तीश्वेतामुष्ककपुष्पवन्दकाभिरक्षीवे जातस्याश्वत्थस्य प्रतानेन गुप्तं सर्पा
विषाणि वा न प्रभवन्ति ।५। मयूरनकुलपृष्ठतोत्सर्गः सर्पान् भक्षयति ।६। शुकः

५८८
५८९
५९०

मातृता ४३०
प्राप्ति रुक्षा
स्वर्ण
शुभा

११२११३

विनयाधिकारिकम्

२१

सारिका भृङ्गराजो वा सर्पविषशङ्कायां क्रोशति ।७। क्रौञ्चो विषाभ्याशे माद्यति,
ग्लायति जीवंजीवकः, प्रियते मत्तकोकिलः, चकोरस्याक्षिणी विरज्येते ।८।
इत्येवमग्निविषसर्पम्यः प्रतिकुर्वीत ।९।

पृष्ठतः कक्ष्याविभागे स्त्रीनिवेशो गर्भव्याधिसंस्था वृक्षोदकस्थानं च ।१०। वहिः
कन्याकुमारपुरम् ।११। पुरस्तादलङ्कारभूमिर्मन्त्रभूमिरूपस्थानं कुमाराध्यक्षस्थानं
च ।१२। कक्ष्यान्तरेष्वन्तर्वशिकसैन्यं तिष्ठेत् ।१३।

अन्तर्गृहगतः स्थविरस्त्रीपरिशुद्धां देवीं पश्येत् ।१४। देवीगृहे लीनो हि
भ्राता भद्रसेनं जघान, मातुः शय्यान्तर्गतश्च पुत्रः कारूषम् ।१५। लाजान्मधुनेति
विषेण पर्यस्य देवी काशिराजम्, विषदिग्धेन नूपुरेण वैरन्त्यम्, मेखलामणिना
सौबीरम्, जालूथमादर्शेन, वेण्यां गूढं शस्त्रं कृत्वा देवी विदूरथं जघान ।१६।
तस्मादेतान्यास्पदानि परिहरेत् ।१७।

मुण्डजटिलकुहकप्रतिसंसर्गं वाह्याभिश्च दासीभिः प्रतिषेधयेत् ।१८। न चैनाः
कुल्याः पश्येयुः, अन्यत्र गर्भव्याधिसंस्थाम्यः ।१९। रूपाजीवाः स्नानप्रवर्षशुद्धशरीराः
परिवर्तितवस्त्रालङ्काराः पश्येयुः ।२०। अशीतिकाः पुरुषाः पञ्चाशत्काः स्त्रियो वा
मातापितृव्यञ्जनाः स्थविरवर्षधराभ्यागारिकाश्चावरोधानां शौचाशौचं विद्युः,
स्थापयेयश्च स्वामिहिते ।२१।

स्वभूमौ च वसेत्सर्वः परभूमौ न संचरेत् ।

न च वाह्येन संसर्गं कश्चिदाभ्यन्तरो व्रजेत् ॥२२॥

सर्वं चावेक्षितं द्रव्यं निवद्वागमनिर्गमम् ।

निर्गच्छेदभिगच्छेद्वा मुद्रासंक्रान्तभूमिकम् ॥२३॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे निशान्तप्रणिभिः विशेष्यायः ॥

२१

[अष्टादशं प्रकरणम् — आत्मरक्षितकम्] ✓

शयनादुत्थितः स्त्रीगणैर्धन्विभिः परिगृह्येत, द्वितीयस्यां कक्ष्यायां कञ्चुकोष्णी-
षिभिर्वर्षधराभ्यागारिकैः, तृतीयस्यां कुञ्जवामनकिरातैः, चतुर्थ्यां मन्त्रिभिः संवन्धि-
मिदौ वारिकैश्च प्राप्ताणिभिः ।१।

पितृपैतामहं संवन्धानुवद्धं शिक्षितमनुरक्तं कृतकर्मणं च जनमासनं कुर्वीत,
नान्यतोदेशीयमकृतार्थमानं स्वदेशीयं वाप्यपकृत्योपगृहीतम् ।२। अन्तर्वशिकसैन्यं
राजानमन्तःपुरं च रक्षेत् ।३।

गुप्ते देशे माहानसिकः सर्वमास्वादबाहुत्येन कर्म कारयेत् ।४। तद्राजा तथैव
प्रतिमुञ्जीत पूर्वमग्नये वयोभ्यश्च वर्लि कृत्वा ।५।

प्रातमुञ्जात् भूवनग्राम च । १०
अग्नेज्वलिधूमनीलता शब्दस्फोटनं च विषयुक्तस्य, वयसां विपत्तिश्च । ११
अग्नस्य ऊष्मा मधूरग्रीवाभः शैत्यम् आशु क्लिष्टस्येव वैवर्ण्यं सोदकत्वमक्लिन्नत्वं च,
व्यञ्जनानाम् आशु शुष्कत्वं च वाथध्यामफेनपटलविच्छिन्नभावो गन्धस्पर्शरसवधश्च,
द्रवेषु हीनातिरिक्तच्छायादर्शनं । फेनपटलसीमन्तोर्ध्वराजीदर्शनं च, रसस्य मध्ये
नीला राजी, पपसस्ताम्रा, मद्यतोययोः काली, दध्नः श्यामा, मधुनः श्वेता, द्रव्याणा-
माद्रणाम् आशु प्रम्लानत्वमुत्पक्वभावः वाथनीलश्यावता च, शुष्काणाम् आशु शातनं
वैवर्ण्यं च, कठिनानां मृदुत्वं मृदूनां च कठिनत्वम्, तदभ्याशो क्षुद्रसत्त्ववधश्च, आस्त-
रणप्रावरणानां ध्याममण्डलता तन्तुरोमपक्षमशातनं च, लोहमणिमयानां पङ्कमलोप-
देहता स्नेहरागगौरवप्रभाववर्णस्पर्शवधश्च – इति विषयुक्तस्य लिङ्गानि । १२

विषप्रदस्य तु शुष्कश्याववकत्रता वाक्सङ्गः स्वेदो विजृम्भर्णं चातिमात्रं वेपयः प्रस्वलनं वाक्यविप्रेक्षणम् आवेगः कर्मणि स्वभूमौ चानवस्थानम् इति ।८।

तस्मादस्य जाङ्गुलीविदो भिषजश्चासनाः स्युः १६। भिषग्भैषज्यागाराद-
स्वादविशुद्धमोपधं गृहीत्वा पाचकप्रेषकाभ्यामात्मना च प्रतिस्वाद्य राजे प्रयच्छेत् १०।
पानं पानीयं चौषधेन व्याख्यातम् ११।

कल्पकप्रसाधकाः स्नानशुद्धवस्त्रहस्ताः समुद्रमुपकरणमन्तर्वशिकहस्तादादाय परिचरेयुः ।१२। स्नापकसंवाहकास्तरकरजकमालाकारकर्म दास्यः प्रसिद्धशौचाः कुर्यात्; ताभिरधिष्ठिता वा शिल्पिनः ।१३। आत्मचक्षुषि निवेश्य वस्त्रमाल्यं दैव्युः; स्नानानुलेपनप्रघर्षचूर्णवासस्नानीयानि च स्ववक्षोबाहुषु च ।१४। एतेन परस्मादागतकं व्याख्यातम् ।१५।

कुशीलवा: शस्त्राग्निरसक्षीडावर्ज नर्मयेयुः ।१६। आतोद्यानि चैषामन्तस्तिष्ठेयुः
अश्वरथद्विपालङ्काराश्च ।१७।

आप्तपुरुषाधिष्ठितं यानवाहनमारोहेत्, नावं चाप्तनाविकाधिष्ठिताम् ।१५।
अन्यनीप्रतिबद्धां वातवेगवशां च नोपेयात् ।१६। उदकान्ते सैन्यमासीत ।२०।

मत्स्यग्राहविशद्वमदकमवगाहेत् ।२१। व्यालग्राहविशद्वमुद्यानं गच्छेत् ।२२।

लुब्धकश्वगणभिरपास्तस्तेनव्यालपरावाधभयं चललक्ष्यपरिचयार्थं मृगारणं
गच्छेत् । २३ ।

आप्तशस्त्रप्राहाधिष्ठिः सिद्धतापसं पश्येत्, मन्त्रपरिषदा सह सामन्त-
दृतम् ।२४। रांगदोऽखं हस्तिनं रथं वारुङ्गः संनद्धमनीकं पश्येत् ।२५।

नियणितभिगाने च राजमार्गमभगतः कृतारक्षं शस्त्रभिर्दण्डभिश्चापास्तशस्त्र-

लिखित

१२१२६

विनयाधिकारिकम्

२३

हस्तप्रजितव्यज्ञं गच्छेत् ॥२६॥ न पुरुषसंवाधमवगाहेत् ॥२७॥ यात्रासमाजोत्सव-
प्रहवणानि च दशवर्गिकाधिष्ठितानि गच्छेत् ॥२८॥

यथा च योगपुरुषेरन्यान् राजाधितिष्ठति ।

तथायमन्यावाधेभ्यो रक्षेदात्मानमात्मवान् ॥२६॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे आत्मरक्षितकम् एकविंशोऽव्यायः ।

एतावता कौटिलीयस्यार्थशास्त्रस्य विनयाधिकारिकम् Ch. २।

प्रथमधिकरणं समाप्तम् ॥

